

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Валентина ДРОТЕНКО

СТИЛІСТИКА СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ :
методичні вказівки до самостійної роботи студентів

для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальностей
023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація
024 Хореографія

Дрогобич

2022

УДК008(072)

Д75

Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

(протокол № 5 від 28.04.2022 р.)

Рецензенти:

Михайло СИДОР, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри культурології та мистецької освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Світлана ГІРНЯК, доктор філологічних наук, доцент, директор Центру післядипломної освіти та доуніверситетської підготовки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Відповідальна за випуск:

Тетяна БІЛАН, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри культурології та мистецької освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

ДРОТЕНКО Валентина.

Д75 Стилїстика світової культури : методичні вказівки для самостійної роботи студентів. Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2022. 34 с.

Методичний посібник укладено відповідно до вимог освітньо-професійних програм «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво» та «Хореографія» згідно з робочою програмою навчальної дисципліни «Стилїстика світової культури» для підготовки фахівців першого (бакалаврського) рівня вищої освіти.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Тема 1. Художня культура як компонент духовної культури суспільства.....	6
Тема 2. Мистецтво як форма художньо-образної інтерпретації дійсного та уявного.....	8
Тема 3. Стилїстика художньої культури арабомусульманського культурного регіону.....	9
Тема 4. Стилїстика художньої культури африканського культурного регіону.....	11
Тема 5. Стилїстика художньої культури індійського культурного регіону.....	13
Тема 6. Стилїстика художньої культури далекосхідного культурного регіону.....	15
Тема 7. Стилїстика художньої культури латиноамериканського культурного регіону.....	17
Тема 8. Стилїстика художньої культури північно-американського культурного регіону.....	19
Тема 9. Стилїстика художньої культури європейського культурного регіону.....	22
Тема 10. Стилїстика художньої культури слов'янського культурного регіону.....	25
Рекомендації та вимоги до виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань.....	27
Теми навчально-дослідних завдань.....	28
Рекомендовані джерела інформації.....	29
Тестові завдання для поточного контролю.....	30
Перелік екзаменаційних питань.....	34

ВСТУП

Оволодіння змістом дисципліни «Стилістика світової культури» забезпечує здобувачеві вищої освіти здатність зберігати та актуалізувати культурні, наукові, морально-етичні та художньо-естетичні цінності й досягнення суспільства на основі розуміння типології культурних регіонів, закономірностей розвитку їх художньої культури, місця стилістики світової культури у загальній системі знань про культуру і мистецтво та свідомого їх застосування у професійній діяльності.

Унаслідок засвоєння стильових особливостей культурних регіонів світової художньої культури здобувач навчається виявляти тенденції розвитку художньої культури та розуміти їх вплив на художньо-естетичну свідомість індивідів, а також оволодіває сучасними методами стилістичного аналізу художньої культури. Передумовами вивчення курсу є дисципліни: «Історія зарубіжного образотворчого мистецтва», «Історія українського образотворчого мистецтва», «Історія хореографічного мистецтва» та/або «Історія мистецтв».

Серед завдань, що стоять перед студентом при вивченні навчальної дисципліни, – формування низки компетенцій, а саме:

соціально-особистісних:

- уміння коректно й переконливо репрезентувати власну позицію, враховувати критику, доходити компромісу;
- готовність до сталого саморозвитку, вміння обирати напрям професійного удосконалення;
- адаптивність і комунікабельність;
- наполегливість у досягненні мети;
- креативність, здатність до системного мислення.

загальнонаукових:

- розуміння й вживання основних термінів і понять навчальної дисципліни;
- застосування методів наукового пізнання.

інструментальних:

- здатність до самоорганізації, кооперації й планування;
- навички роботи з комп'ютером, уміння користуватися сучасними інформаційними технологіями.

спеціальних фахових:

- здатність аналізувати основні етапи, розкривати закономірності розвитку, стильові особливості, види і жанри мистецтв, формулювати основні принципи координації історичних періодів світової культури;
- здатність інтерпретувати смисли та засоби їх утілення у мистецькому творі;
- здатність застосовувати міждисциплінарні зв'язки у ході освітнього процесу в початкових, профільних, фахових закладах освіти;
- здатність проводити сучасне мистецтвознавче дослідження з використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Відповідно до чинної робочої програми дисципліни призначення посібника – допомогти здобувачам вищої освіти ефективно організувати самостійну роботу під час опрацювання тем семінарських (практичних) занять, питань самоконтролю, виконання тестових завдань поточного контролю, індивідуальних навчально-дослідних завдань та підготовки до підсумкової форми контролю – екзамену.

Вивчення дисципліни «Стилістика світової культури» дає можливість здобувачам освітнього рівня «Бакалавр» у галузі знань «Культура і мистецтво» обґрунтовувати власні світоглядні позиції та художньо-естетичні ідеали; актуалізувати проблеми художньої культури та мистецтва як естетичного відображення дійсності та акумулювати їх у практичній професійній діяльності.

Структура посібника орієнтує читача на певну методику його використання:

1. опрацювання змісту підручників, посібників, текстів / конспектів лекцій та засвоєння теоретичного матеріалу з дисципліни;
2. підготовку до семінарських занять, поточного (усні відповіді, письмові тести, контрольні роботи) та підсумкового (екзамен) контролю;

3. застосування отриманих знань для аналізу ситуацій і прийняття рішень (дискусія, письмовий аналіз конкретної ситуації, розробка мистецького проекту);

4. виконання та захист індивідуального навчально-дослідницького завдання – ІНДЗ (застосування отриманих знань та умінь для формування власної позиції, обґрунтування теорії, моделі тощо).

Тема 1. Художня культура як компонент духовної культури суспільства

1. Художня культура як система художньо-естетичних цінностей.
2. Ментальний зміст художньої культури. Сміслові цінності, культурні коди та комунікації в системі художньої культури.
3. Регіональна типологія культури. Поняття культурного регіону (КР).

Основні терміни : аксіологія, герменевтика, ментальність, семіотика, універсалії культури.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення того, що **художня культура** єднає всі види мистецтва, сам процес художньої творчості, його результати і систему заходів по створенню, збереженню і розповсюдженню художніх цінностей, вихованню творчих кадрів і глядацької аудиторії. Існуючі методи дослідження сутності художньої культури переважно зосереджені на історії мистецтва, що не завжди дає можливість з'ясувати ціннісний аспект та сутність особливості мови художньої культури.

Запропоновано у контексті сучасних культурологічних досліджень та семіотики мистецтва інтерпретувати **мистецтво** як ступінь удосконалення художніх технологій, як результат людської діяльності та як ступінь розвитку особистості.

Мистецтво як **ступінь удосконалення технологій** слід розглядати як оволодіння різними засобами й художніми методами, розширення композиційних і стилістичних можливостей, зображально-виразних засобів в умовах сформованої техносфери, коли народжуються нові технічні мистецтва, а

в традиційних спостерігаються тенденції до інтеграції та синтезу.

Мистецтво як **результат людської діяльності** виокремлюється в артефактах художньої культури, в художньо-естетичних ідеях і концепціях у процесі художньої творчості.

Мистецтво як **ступінь розвитку особистості** розкривається через реалізацію художніх здібностей і розширення творчих можливостей індивіда.

Контрольні запитання :

1. З якими дисциплінами пов'язана стилістика світової художньої культури?
2. У чому виражається ціннісний характер художньої культури?
3. У чому сутність мови художньої культури?
4. З чим пов'язана проблема розуміння мови культури?
5. Що таке ментальність?
6. Якими є універсалії української культури?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.

2. Дротенко В. І. Стилiстика свiтової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.

3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.

4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.

5. Художня культура. URL:
<https://sites.google.com/site/hudoznakultura15/>

6. Загальна характеристика видів мистецтва. URL:
<https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10555/>

Тема 2. Мистецтво як форма художньо-образної інтерпретації дійсного та уявного

1. Мистецтво: його види, критерії визначення та функції в системі культури.
2. Поняття художнього образу.
3. Поняття жанру та стилю в мистецтві.
4. Стильові критерії періодизації художньої культури.

Основні терміни : види і жанри мистецтва, засоби художньої виразності, художні стилі і напрями, народна і професійна художня культура.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є розуміння сутності візуального та вербального аспектів творчості. Існуючі концепції аналізують поняття «**мистецтво**» як художню творчість у цілому, як окремі художньо-образні форми оволодіння світом – література, архітектура, скульптура, живопис, графіка, декоративно-прикладне мистецтво, музика, танець, театр, кіно та інші різновиди людської діяльності, що виникали історично.

Запропоновано досліджувати особливості художніх стилів і напрямів через визначення **способу творення художнього образу** як головного критерію приналежності до певного виду мистецтва. Формою мислення у мистецтві є художній образ, який поєднуючи зображення й вираження авторських почуттів, утілює **художню ідею**. За допомогою художнього образу художник створює нову реальність, яка, у свою чергу, викликає у свідомості слухачів / глядачів низку уявних образів.

Контрольні запитання :

1. Якими є основні художньо-образні засоби візуального, музичного, хореографічного, театрального, екранного мистецтв?
2. У чому стильові особливості мистецьких напрямів?
3. У чому значимість різновидів мистецтва?
4. Яка роль мистецтва у діалозі культур?
5. Як з'ясовується значення художньої спадщини в житті людини і

суспільства?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв: тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво]/Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ ім.. Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура. URL: <https://sites.google.com/site/hudoznakultura15/>
6. Загальна характеристика видів мистецтва. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10555/>

Тема 3. Стилїстика художньої культури арабомусульманського культурного регіону

1. Основні досягнення та особливості культури Стародавньої Месопотамії.
2. Будівництво і монументальна архітектура. Поняття зикурату. Вавилонська вежа. «Висячі сади Семіраміди».
3. Писемність і література. Піктографія і клинопис.
4. Ісламське мистецтво: архітектура, образотворче мистецтво, декоративно-ужиткове, каліграфія, мініатюра, поезія. Канонізація стилів арабського письма.
5. Ісламська архітектура: типи будівель та архітектурні стилі.

Основні терміни : хиткість і плинність матеріального світу, домінанта земного життя, зикурат, статичність і незмінність часу.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення особливого культурно-мистецького внеску Месопотамії у контекст решти цивілізацій арабомусульманського культурного регіону.

Запропоновано дослідити художньо-естетичні традиції регіону з погляду міфологічних та релігійно-філософських уявлень і культів. У Месопотамії в кінці IV тис. до н. е. (раніше, ніж у Єгипті) разом із забудовою **міст та іригаційних споруд**, з'явилася **монументальна архітектура** – храми і палаци. Храми розташовувалися на вершині багатоступінчастої башти – **зикурату**. Культові споруди – **палаци правителів** Шумера, Аккада, Вавилонії, Ассирії – прикрашалися величезними **статуями божеств та сюжетними рельєфами**. Найвідомішими спорудами стали Вавилонська вежа та «Висячі сади Семіраміди».

У VII ст. під впливом ісламської релігії не тільки на Аравійському півострові, але й в інших регіонах, народжується **ісламське мистецтво**. Сукупність **архітектурних стилів** утворюють п'ять архітектурних шкіл: сирійсько-єгипетська, перська, індійська, магрибська та османська. Типи будівель: **мечеть** – молитовний дім; **медресе** – мусульманські релігійні навчальні заклади; **ханака** – приміщення для проживання суфійських вчителів; **рибат** – водночас мусульманський монастир та фортеця; **громадські споруди** – караван-сараї, криті ринки, громадські лазні та ін.

Контрольні запитання :

1. На які цінності та аспекти космогонічної моделі орієнтувалися зикурати Месопотамії?
2. Як організована геометрія простору зикурату?
3. Що символізує зикурат?
4. Що символізує смерть в культурі Месопотамії?
5. Якою є людина в ісламській традиції?
6. Які особливості характеризують арабомусульманський тип культури?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 4. Стилїстика художньої культури африканського культурного регіону

1. Мистецтво Стародавнього Єгипту. Роль мистецтва у Стародавньому Єгипті. Канонізація художніх образів.
2. Монументальна архітектура. Стилїстика скульптури і стінопису. Поняття мастаби та піраміди. Архітектурна група в Гізі. Сфінкс. Поминальні храми в Фівах.
3. Стилї і канони давньоєгипетського образотворчого мистецтва.
4. Африканське мистецтво. Африканська пластика: маски і статуетки. Африканська музика і танець.

Основні поняття: космічність архітектури, монументальність, піраміди, сфінкс, пілони, колонада, портрет.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення особливої ролі давньоєгипетської художньої культури у контексті традиційної етнічної культури народів Африки, а також з погляду її взаємозв'язку з культурою персів та еллінів.

Запропоновано дослідити художньо-естетичні особливості цивілізації Стародавнього Єгипту з погляду давньоєгипетської міфології, зокрема її зв'язок з виникненням на початку III тис. до н.е. таких класичних архітектурних форм як **піраміда, обеліск, колона**, а також нових видів та жанрів **скульптури** (портретні статуї фараонів та вельмож) і **живопису** (стінопис, рельєф, контррельєф). Твори мистецтва не призначалися для оглядку. Вважалося, що вони наділені магичною силою, яка допомагала небіжчикові «жити вічним життям». Тому слово «художник» єгиптяни розуміли як «той, що творить життя».

Етнічна художня культура африканського культурного регіону тісно пов'язана з тотемізмом, анімізмом і фетишизмом та репрезентована двома видами традиційної скульптури – **маски і статуетки**, що покликані вселити надію на постійну духовну допомогу предків, а також розмаїттям африканської **музичної та танцювальної** культури. Африканському мистецтву окрім зосередженості на людській фігурі, властиві спотворені пропорції, домінування абстракції над реалістичністю, тривимірного простору над двовимірним.

Контрольні запитання :

1. Визначте спільне і відмінне у моделях культури Месопотамії і Давнього Єгипту?
2. Яким є розуміння часу в давньосхідних культурах?
3. Яким є ідеал людини в культурах Давнього Сходу?
4. Які й коли з'являються індивідуалізовані портрети в художній культурі Стародавнього Єгипту?
5. Яким було ставлення до художника у Давньому Єгипті?
6. У чому завдання мистецтва у культурі Стародавнього Єгипту?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 5. Стилїстика художньої культури індійського культурного регіону

1. Філософсько-релігійна основа мистецтва в культурі Індії. Зв'язок художньої культури з видами і жанрами народного епосу, легендами, релігійно-філософськими уявленнями.
2. Мистецькі досягнення культури Хараппської цивілізації. Художні надбання за часів династії Маур'їв: будівництво буддійських культових споруд (ступа, чайт'я, скельна архітектура). Сарнатхська колона. Гадхарське мистецтво. Іконографічне зображення Будди. Мистецтво періоду Гуптів.
3. Кристалізація художнього ідеалу Індії. Формування художніх канонів під впливом індуїзму. Розквіт індійського живопису. Індійське середньовічне мистецтво: храмові комплекси – кам'яна архітектура та монументальна скульптура. Символічне значення мистецтва танцю.

Основні терміни: синтез мистецтв, релігії, філософії і науки, орієнтація на безкінечність і нуль, буддійські храми, індуїстські храми, культ родючості, природна і соціальна цілісність людини.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення того, що всі художні твори різних видів і жанрів органічно пов'язані з народними легендами, епосом, релігійно-філософськими уявленнями і культурами. Усі художні твори індійського мистецтва відповідають певним художнім стандартам і канонам буддійського та індуїстського мистецтва [1; 2].

Запропоновано дослідити розквіт мистецтва буддизму – буддійських культових споруд – ступ та монастирів. **Ступа** – напівсфера на квадратному підвищенні – походить від могильних пагорбів, призначена для збереження буддійських реліквій. **Чайтья** – храм-молільня, в якому відправлявся обряд поклоніння ступі. Найвідоміші пам'ятки **скельної архітектури** – **печерні комплекси Аджанти** та монолітні **колони (стамбхи)**, на яких розмішувалися тексти едиктів царя Ашоки (Сарнатхська колона).

Розвиток мистецтва індуїзму пов'язаний зі створенням **скульптурних** образів головних богів індуїзму – **Вішну, Шиви, бога сонця**. Продовжувалося скельне будівництво в Аджанті, Еллорі, Елефанті. Поруч з буддійськими печерними храмами будувалися й індуїстські, поряд із традиційною скельною архітектурою впроваджувалися й **наземні архітектурні форми**[1; 2].

Контрольні запитання :

1. Якою є модель світу в індо-буддійській культурі?
2. Яким є уявлення про людину в індо-буддійській культурі?
3. У чому відмінність буддійських та індуїстських храмів?
4. У чому суть уявлення про красу в індійській культурі?
5. Яким є візуальний канон людини в індійській традиції?
6. Що символізує півсфера буддійської ступи?
7. Що символізує канон зображення Будди?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 6. Стилїстика художньої культури далекосхідного культурного регіону

1. Художня культура Китаю. Вплив етико-ритуальних норм та соціальної гармонії на естетичні традиції Китаю.
2. Поетизація пейзажу у живописі та літературі. Жанри станкового живопису: «квіти і птахи» (хуаняо), «гори і води» (шань-шуй), монохромний пейзажний живопис. Мистецтво портрета: жанр «люди».
3. Архітектура у китайському мистецтві, паркові резиденції. Культова скульптура. Виробництво фарфору.
4. Зміст японської художньої культури: Істина в Красі, Краса – в Істині. Класичні жанри японської поезії – «коротка пісня» («танка»), тривірш «хокку» («хайку»). Поняття «сабі», «вабі». Храмові буддійські сади «джайни». Чайна церемонія та її атрибути («квіти до чаю» - «табана»).

Розвиток мистецтва аранжування квітів – ікебани.

Основні терміни : ідея гармонії фізичного світу і людини, музична традиція, взаємодія полярних начал «їнь» і «ян», ідея коловороту та композиція архітектурного ансамблю, сад – «світ в мініатюрі», пейзаж «гори і води», розсіяна перспектива, жанр «квіти і птахи», графічна виразність ієрогліфа, даоський та конфуціанський портрет.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення властивого для художньої культури Китаю відчуття естетичної цінності природи, своєрідного просторового мислення і, як наслідок, виникнення провідного виду китайського мистецтва – **пейзажного живопису**.

Живописне пейзажне начало визначило специфіку китайської поезії, каліграфії, декоративно-ужиткового мистецтва. Нескінченність і невичерпність часопростору розгортається у горизонтальному чи вертикальному **сувої**. Його композиція не завершена, а розімкнена з обох боків і відтворює безмежність світу. У ньому поєднуються каліграфія і поезія, що озвучує каліграфічні знаки.

Естетичний принцип японської художньої культури «Істина у Красі, а Краса – в Істині» утілюється в поезії **танки** («коротка пісня»), де кожне слово сповнене особливого значення; у **неримованих тривіршах – хокку (хайку)**, де головною темою є гармонійне поєднання природи й людини; у **садовому мистецтві**, що за своїм художнім задумом нагадує **абстрактний живопис**; у невеличкій простій композиції з гілок та квітів («**табана**», «квіти до чаю», «ікебана»), що має внутрішній смисл і стала обов'язковим атрибутом чайної церемонії.

Контрольні запитання :

1. Порівняйте образ людини в даоській і конфуціанській традиції
2. Якими є принципи краси японської естетики?
3. Яку ідею дзен-буддизму відображає японський сад?
4. Яку ідею відображає чайна церемонія?

5. У чому суть краси в японській традиції?
6. Що передбачає традиція ікебани?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 7. Стилїстика художньої культури латиноамериканського культурного регіону

1. Мистецтво доколумбової Америки: монументальна архітектура і містобудування (піраміди, храми, палаци, орнаментика, скульптура і живопис).
2. Теотіуаканська «культура пірамід». Архітектура майя, інків. Мистецтво ацтеків: кераміка, вироби з коштовних каменів і металів, узорне ткацтво.
3. Латиноамериканський регіон – змішування індіанської, африканської та європейської культур.

Основні терміни : художня культура інків, Храм Сонця («Золота огорожа»), «Золотий сад», Врата Сонця, абстрактний характер ацтекської скульптури (статуя Коатліке), живопис, піраміди і палаци майя, образотворчий канон в культурі майя.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення особливостей художньої культури доколумбової Америки, яка розвивалася на території сучасної Мексики і в Центральній Америці. Монументальна архітектура цих областей мала багато спільних рис, зумовлених подібністю природних умов та економічних, соціальних і релігійних інституцій[1; 2].

Запропоновано дослідити культуру народів **майя**, що існувала з IV ст. на південному сході Мексики, у Гватемалі, Белізі та Гондурасі, з погляду провідних видів мистецтва майя - архітектури та скульптури. Споруди (ступінчаті піраміди) були пов'язані з певною датою чи астрономічним явищем і будувалися через певні проміжки часу (циклічність 52 або 5 років). Кожна з них виконувала функції не тільки храму, а й календаря. Ступінчаті піраміди майя на відміну від єгипетських, що були гробницями фараонів, слугували передусім п'єдесталами для храмів. Виняток становила піраміда «Храму написів», яка була також і гробницею.

В XI ст. **ацтеки**, засвоївши давні культури ольмеків та тольтеків, створили могутню цивілізацію (Мехіко), в якій протистояли дві міфології: одна пов'язана з легендою про Кецалькоатля, а друга – з культом Уїцилопочтлі. Ацтеки прикрашали свої храми скульптурами, фресковим живописом, декоративними елементами. Світ ацтецької культури – це величезна кількість пірамід, скульптур і фресок, розкіш храмів, сповнених золота, алмазів та рідкісного пір'я. Головною у мистецтві ацтеків є кам'яна скульптура, в якій у лаконічних та суворих образах було відтворено експресію світосприйняття тогочасної людини.

Цивілізація **інків** – охоплювала територію сучасного Перу, Болівії, Південну частину Еквадору, північ Чилі та південний захід Аргентини. Інки називали себе «синами Сонця». Національний храм у столиці інків Куско –

храм Сонця Кориқанча. Його головну святиню прикрашав золотий диск, спрямований на схід таким чином, щоб його торкалися перші промені сонця. Інки вклонялися цьому золотому диску – втіленню Сонця[1; 2].

Контрольні запитання :

1. Якими є особливості образотворчого мистецтва майя?
2. Чим відрізняються піраміди майя від єгипетських пірамід?
3. Які особливості архітектури, скульптури та живопису ацтеків?
4. У чому особливість ступінчатих пірамід інкського періоду?
5. Які латиноамериканські танці ввійшли до скарбниці світової хореографічної культури?
6. Обґрунтуйте версію щодо походження «аргентинського танго». Чому саме цьому танцювальному жанру судилося покорити світ?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилiстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 8. Стилiстика художньої культури пiвнiчно-американського культурного рiгiону

1. Найдавнiшi пам'ятки культури рiгiону: кургани i городища в штатах Огайо, Iлiнойс, Цiнцiннатi, Луїсвiлл та Сан-Луї.
2. Художня культура США: лiтература, кiнематограф, технологiї. Американський реалiзм: Марк Твен, Джек Лондон, Роберт Фрост, Юджин О'Нiл, Скот Фiцджеральд, Ернест Хемiнгуей.
3. «Голлiвуд» – центр американського кiновиробництва. Жанрова основа iгрового кiно – комедiя, мелодрама, авантюрний фiльм (вестерн), американська анiмацiя.
4. Напрями i стилi американського мистецтва кiнця 19 – початку 20 ст. (дадаїзм, абстрактний експресiонiзм, поп-арт, концептуалiзм, графiтi, брейк-данс, реп).
5. Iсторiя мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Основнi термiни : архiтектура, скульптура i живопис Пiвнiчної Америки, класицизм, неокласицизм, еклектика, стилi модернiзму, постмодернiстське мистецтво.

Методичнi поради для пiдготовки до семiнарського заняття:

Актуальним у вивченнi теми є усвiдомлення цивiлiзацiйного початку iнтенсивного розвитку пiвнiчноамериканського культурного рiгiону з 1865 р.

Запропоновано дослiдити виникнення художньої культури **реалiзму** в Америцi XIX ст., що пов'язана, насамперед, з новим способом усвiдомлення простору i швидкостi, з технологiєю кiно, з лiтературною творчiстю видатних письменникiв Фенiмора Купера, Волта Вiтмена, Германа Мелвiлла, Едгара По, Марка Твена. **Лiтературна** Америка XX ст. – це Джек Лондон, Роберт Фрост, Юджин О'Нiл, Скот Фiцджеральд, Ернест Хемiнгуей.

Кiнематограф (Голлiвуд) став найяскравiшим явищем культурно-мистецьких здобуткiв США. У 30-х рр. XX ст. в американському кiно було створено **жанрову основу** iгрового кiно – комедiя, мелодрама та авантюрний фiльм (вестерн), фiльм жахiв, анiмацiя. Цi жанри дозволили використати

компенсаційні можливості у часи великої економічної кризи.

В образотворчому мистецтві виник **дадаїзм** (Марсель Дюшан), **абстрактний експресіонізм** (Джексон Поллок), **поп-арт** (Роберт Раушенберг, Енді Воргол), **графіті** (Стефан Айнс), **концептуалізм** (Джозеф Косут). В музиці й хореографії – бунтівна культура андеграунду – **реп** (Джек Гібсон) і **брейк-данс** (Джеймс Браун), що перегукувалися зі стилістикою образотворчого мистецтва.

Контрольні запитання :

1. Визначте стильові риси архітектурних споруд США (Капітолій, Принстонський університет, Крайслер-білдінг).
2. Дайте стильову характеристику найвідомішій статуї США «Леді Свобода».
3. Охарактеризуйте меморіал Т. Г. Шевченка у Вашингтоні.
4. До яких стилів належить творчість письменників США?
5. Чому авангардні напрями мистецтва виникли у США?
6. Охарактеризуйте пам'ятку українського мистецтва «Вегревільська писанка» у Канаді.

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон.

Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.

6. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 9. Стилїстика художньої культури європейського культурного регіону

1. Антична культура: архітектурні ордени (доричний, іонічний та корінфський), скульптура («грецький профіль»), драматургія Есхіла, Софокла, Евріпіда, Аристофана.
2. Стилїстика Середньовічного мистецтва: аскетизм і етичне самовдосконалення. Символічність та алегоричність мистецтва. Синкретизм видів мистецтва. Візантійський, романський, готичний стилі.
3. Художня культура Ренесансу: живописна картина (жанри пейзажу, побутового живопису, портрету), палац і храм, новела і роман, сатира, лірика, пастораль.
4. Класицизм, бароко, маньєризм. Класицизм і сентименталізм. Бароко і рококо. Зникнення стилю як історично-художньої категорії. Романтизм у мистецтві. Культ мистецтва як території свободи. Естетика романтизму: принцип іронії. Реалізм як художній метод: принцип історизму.
5. Імпресіонізм – рубіжне явище в мистецтві. Відмова від образного зображення дійсності. Сучасна художня культура – рух від класики через модернізм до постмодернізму.

Основні терміни : агон, герой, калокагатія, архітектурний ордер, пластичність, антропоцентризм, гуманізм, дихотомічність світу, ікона, карнавал, романіка, готика, антиномічність, бароко, рококо, класицизм, реалізм, романтизм, імпресіонізм, символізм.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Актуальним у вивченні теми є усвідомлення цивілізаційного впливу античної (греко-римської) культури на мистецтво, філософію, науку, політико-правові, релігійні погляди усіх народів європейського культурного регіону.

Запропоновано вважати, що художня культура європейського регіону започаткована у Середньовіччі і представлена **візантійською архітектурою** (базиліки й споруди центричної купольної форми) та **декоративно-ужитковим мистецтвом**, яке підпорядкувало живопис; а також **західноєвропейським мистецтвом романського (XI–XII ст.) і готичного (XIII–XIV ст.) стилів** – храми, монастирі, замки, монументальний живопис та скульптура, орнаментальне мистецтво.

Європейському Відродженню властива **трансформація видової і жанрової структури мистецтва**. Мистецькі твори поступово звільняються від релігійної тематики й апелюють до конкретної людини. Виникнення нових жанрів не зруйнувало здобутків художньої культури Середньовіччя, а саме **принципу синтезу різних видів мистецтва**. Однак, на відміну від середньовічного розуміння синтезу, де скульптура й живопис перебувають у залежності від архітектури, **принципи ренесансного синтезу** побудовані на рівнозначності кожного з видів мистецтва, що дозволяє в межах загального художнього ансамблю підвищити ефективність естетичного впливу [1; 2].

У XVII ст. внаслідок розвитку природничих і гуманітарних наук мистецтво опановує нові жанри, формує три художніх стилі: **бароко, класицизм та реалізм**. **Бароко** удосконалює бачення щодо потенціалу художнього синтезу мистецтв – архітектури, скульптури, живопису й декоративно-ужиткового мистецтва, вводить такі поняття як краса, патетичність, масштабність, пафос, монументальність. **Класицизм** стверджує піднесені етичні принципи – обов'язок, героїзм, моральну відповідальність, підкріплюючи їх принципом розумності, порядку, дисципліни, але це зменшувало емоційність і виразність творів [1; 2].

У першій половині XVIII ст. змінюється художня вагомість видів мистецтва й естетико-художнє навантаження переміщується на літературу й музику. В останній чверті XVIII ст. формується **мистецтво романтизму** як

мистецтво «втрачених ілюзій». Сподівання на реалізацію ідеалів добра, справедливості, братерства не виправдалися, тому романтики захоплюються минулим, проголошують культ внутрішнього світу людини, насамперед поета, митця, який протистоїть потворній реальності [1; 2].

Тому в XIX ст. виникає **критичний реалізм** – художній метод, в основі якого лежали принцип історизму і конкретно-історичне відображення людських характерів. З кінця XIX і впродовж XX ст. спостерігається поступовий **відступ від образного зображення дійсності** та пошук нових форм і змісту мистецтва. Виразники **натуралізму, імпресіонізму та символізму** виявляли нові зображальні виразні форми, розкривали нові аспекти дійсності, що лишилися поза увагою класичного мистецтва.

Через те на початку XX ст. одночасно виникають нові художні течії стилю **«модерн»** як кінця **традиціоналізму** в мистецтві та естетиці і попередника **модернізму** в широкому розумінні. Становлення сучасної художньої культури можна уявити як спрямованість **від класики (XVIII – XIX ст.) через модернізм (поч. XX ст.) до постмодернізму (XX ст.) та «метамодернізму» (поч. XXI ст.)**.

Контрольні запитання :

1. Визначте спільні та відмінні риси ідеалу людини в давньогрецькій та давньоримській культурі.
2. Як вплинула стилістика античної культури на формування системи західноєвропейських цінностей?
3. Яка роль карнавалу в доктрині середньовічної культури?
4. Визначте спільні та відмінні риси романського та готичного стилів.
5. Поясніть суперечливість ренесансного ідеалу.
6. Порівняйте ідеал людини в культурах класицизму і рококо.
7. Яким є місце людини в моделі культури Бароко?
8. Що спільного і відмінного в романтизмі і символізмі?
9. У чому суть імпресіоністичного світобачення?

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу: Європейський культурний регіон: Навч. посіб. / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Шевнюк О. Л. Українська та зарубіжна культура: Навч. посіб. К.: Знання-Прес, 2002. 277с.
7. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Тема 10. Стилїстика художньої культури слов'янського культурного регіону

1. Естетичні уявлення східних слов'ян. Оригінальність мистецтва Київської Русі: давньоруський стиль.
2. Іконопис. Давньоукраїнська ікона як образ світу.
3. Розуміння епохи і стилю слов'янського бароко. Пісня і дума (кобзарство), образ козака Мамає – атрибути національної культури і самосвідомості нації.
4. Літописання, театр, музика, малярство.

Основні терміни : ступінчастість, пірамідальність, багатoverхість православного храму, лінійність часу, поліхромія мозаїки, обернена перспектива ікони, особистісне розуміння абсолюту, сакральне.

Методичні поради для підготовки до семінарського заняття:

Східнохристиянська цивілізація визнавала земний світ як проекцію божественного, звертаючись до сакрального і зневажливо сприймаючи матеріальне буття. Особливості середньовічного світогляду упереджені в **архітектурі християнського храму**: його ступінчастість і пірамідальність символізують вертикальну орієнтацію і гармонійно упорядкований простір; купол – символізує небесну сферу, духовний порив до «горнього світу». Інтер'єр храму утілює середньовічну модель лінійного часу. Православний храм – це образ присутності Царства Небесного на землі. Відповідно – це образ та втілення основних принципів Вселенської Церкви.

Ікона в середньовічній культурі втілювала бажання людини зрозуміти надприродний зміст буття. Обернена перспектива ікони породжує у сприйнятті зворотню ієрархію підпорядкування зримого світу незримому, трансцендентному. Внаслідок чого глядач одержує можливість «доторкнутися» до сфери божественних сутностей. Ікона – це своєрідне вікно у «горній світ» («тамтешній» на відміну від «тутешнього»). Світ ікони імперсональний, символічний.

Контрольні запитання :

1. Охарактеризуйте християнський храм як модель світобудови.
2. У чому полягають гуманістичні ідеали іконопису?
3. Як виявила себе ренесансна традиція в українській культурі?
4. Чому українська культура 17-18 століть розвивається як барокова?
5. Сформулюйте місце української культури 19 століття.

Література до теми:

1. Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
2. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.

3. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
4. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
5. Художня культура світу: Європейський культурний регіон: Навч. посіб. / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
6. Художня культура України. Навч. посіб. за загальною ред. Л. М. Масол. К.: Вища школа, 2006. 239с.
7. Шевнюк О. Л. Українська та зарубіжна культура: Навч. посіб. К.: Знання-Прес, 2002. 277с.
8. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Рекомендації та вимоги до виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань

ІНДЗ – це поза аудиторна індивідуальна самостійна робота навчально-дослідницького характеру, що виконується здобувачем вищої освіти на основі результатів навчання, досягнутих у процесі лекційних і семінарських занять та інших видів самостійної роботи. ІНДЗ за змістом може охоплювати одну або кілька тем навчальної дисципліни. З дисципліни «Стилістика світової культури» здобувач виконує одне ІНДЗ упродовж семестру.

Головними **видами ІНДЗ** з дисципліни «Стилістика світової культури» є:
конспект із теми робочої навчальної програми за заданим планом, або планом, розробленим самостійно здобувачем;

реферат за тематикою навчальної дисципліни в цілому, або окремої проблеми;

анотація опрацьованої додаткової літератури з курсу та її бібліографічний опис;

розробка діагностичних тестових завдань зі шкільних курсів «Мистецтво. 5-9 класи», «Мистецтво. 10-11 класи. Рівень стандарту», «Мистецтво. 10-11 класи. Профільний рівень»;

розробка мультимедійної презентації (необхідний елемент зазначених видів ІНДЗ).

ІНДЗ виконується на аркушах білого паперу формату А4 (210x297 мм), шрифтом Times New Roman 14, інтервал між рядками – 1,5 (30 рядків на сторінку). Поля: ліве – 25 – 30 мм, праве – 10 – 15 мм, верхнє і нижнє – 20 мм. Обсяг виконаного завдання до 10-ти сторінок. Нумерація сторінок, розділів, підрозділів, пунктів і підпунктів, рисунків, таблиць подається арабськими цифрами, додатків – великими українськими літерами.

Головні ознаки самостійної роботи здобувача такі:

- виконана особисто автором;
- є закінченою розробкою, у якій розкриваються й аналізуються актуальні проблеми теми;
- демонструє компетентність автора щодо мети і завдань дослідження;
- має навчальну, наукову та практичну значимість;
- містить певні елементи новизни;
- оформлена відповідно до вимог робочої програми дисципліни.

Теми навчально-дослідних завдань

1. Стилістика культури Стародавнього Єгипту та Месопотамії
2. Стилістика давньогрецької культури
3. Стилістика давньоримської культури
4. Стилістика індо-буддійської моделі культури
5. Стилістика японо-буддійської моделі культури
6. Стилістика даосько-конфуціанської моделі культури
7. Стилістика західнохристиянської моделі культури Середньовіччя
8. Стилістика східнохристиянської моделі культури Середньовіччя
9. Стилістика ренесансної культури
10. Стилістика культури Нового часу
11. Символізм, експресіонізм, імпресіонізм кінця ХІХ ст.
12. Авангард на зламі ХІХ – ХХ ст.
13. Модернізм як феномен культури ХХ ст.

14. Постмодернізм як тенденція культури к. ХХ – поч. ХХІ ст.
15. Полікультурний образ світу в сучасній художній культурі
16. Спільне і відмінне у світомоделях культур Стародавнього Єгипту і Месопотамії
17. Ідеал людини в давньогрецькій та давньоримській культурах
18. Давньоукраїнська ікона як образ світу
19. Художня культура Відродження у пошуках індивідуальності
20. Антиномічність художньої культури Бароко
21. Ефемерність людського буття в культурі Рококо
22. Антична традиція в класицизмі Нової доби
23. Романтизм: концепція протилежності ідеалу й дійсності
24. Реалізм: аналітичне критичне мислення.

Рекомендовані джерела інформації:

1. . Дротенко В. І. Історія мистецтв : тексти лекцій [для студентів галузі знань 0101 Педагогічна освіта, галузі знань 0202 Мистецтво] / Дротенко Валентина Іванівна. Дрогобич : Видавничий відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2015. 148 с.
7. Дротенко В. І. Стилїстика світової художньої культури / В. Дротенко. Дрогобич: Редакційно-видавничий відділ ДДПУ. 2006. 72 с.
8. Історія світової культури. Культурні регіони: Навч. посібник / Керівник авт. колективу Л. Т. Левчук. К.: Либідь, 2000. 520 с.
9. Культурологія: навчальний посібник для студентів ВНЗ / За заг. ред. В. М. Пічі. Львів: «Магнолія плюс», 2003. 235 с.
6. Художня культура світу: Європейський культурний регіон: Навч. посіб. / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
7. Художня культура світу. Арабомусульманський культурний регіон. Африканський культурний регіон. Індійський культурний регіон. Далекосхідний культурний регіон. Латиноамериканський культурний регіон. Північноамериканський культурний регіон : Навчальний посібник / Н. Є. Миропольська та ін. К.: «Вища школа», 2003. 191 с.
8. Художня культура України. Навч. посіб. за загальною ред. Л. М. Масол. К.:

Вища школа, 2006. 239с.

9. Шевнюк О. Л. Українська та зарубіжна культура: Навч. посіб. К.: Знання-Прес, 2002. 277с.

10. Художня культура. URL: <https://sites.google.com/site/hudoznakultura15/>

11. Загальна характеристика видів мистецтва. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10555/>

12. Історія мистецтв. URL: <https://sites.google.com/site/istoriamistectv97/>

Навчальне видання

Валентина ДРОТЕНКО

**СТИЛІСТИКА СВІТОВОЇ КУЛЬТУРИ:
методичні вказівки до самостійної роботи студентів**

для здобувачів освітнього ступеня «Бакалавр» спеціальностей
023 Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація
024 Хореографія

**Редакційно-видавничий відділ
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка**

Головний редактор
Ірина НЕВМЕРЖИЦЬКА

Технічний редактор
Наталія КІЗИМА

Коректор
Уляна КУЦИК

Здано до набору 12.05.2022 р. Підписано до друку 18.05.2022 р. Формат 60x84. Папір офсетний. Гарнітура Times. Наклад 50 прим. Ум. друк. арк. 2,25. Зам. 24.

Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (Свідоцтво про внесення об'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції ДК №5140 від 01.07.2016 р.). 82100, Дрогобич, вул. І. Франка, 24. к.42